

ZAAFLARIMIZ

Fevzi TAŞOLAR

“Zaaflarını belirtme. Evet, zaaflarını belirtme!...”
İlk anda tek kelimelik nasihatın anlamını
kavrayamamıştım... Meğer tek kelimeyle ne çok
şeyler anlatmış.

İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi’ni 1975 yılında bitirip, Orman Genel Müdürlüğü bünyesinde Orman Yüksek Mühendisi olarak göreve başlamıştım. 35 yıllık meslek hayatımın 25 yıla yakını mesleğimin çeşitli kademelerinde idareci olarak geçmişti. Bu süre zarfında acı tatlı günlerimiz ve acı tatlı anılarımız da olmuştular.

Rabbim oğlum Mustafa Fırat Taşolar’a da “KAYMAKAM” olarak göreve başlamayı nasip etti. Uzun süren; meslek, okul ve sivil hayattaki ibret alınabileceğini düşündüğüm anılarımı çocuklarımla paylaşmış, zaman zaman da yazıya dökmüştüm. Eğer lütfedip de okuyan olursa ibret alınabileceğini düşündüğüm bir anımı da siz saygıdeğer kamu yöneticileri ile paylaşmak istedim.

Okulu bitirdiğimde karşılıksız burs alarak okuduğum için hemen kur’aya katılmış ORKÖY (Orman Köy İlişkileri Genel Müdürlüğü)’ü çekmiştim. Bir süre çalıştıktan sonra Orman Genel Müdürlüğü’ne geçmiş, Karabük Orman İşletme Müdürlüğüne bağlı Büyükdüz İşletme Şefliğine tayin olmuştum. Adet olmak üzere tanışmak için İşletme Müdürünün yanına gitmiştim. Müdür, Erol KAMIŞ adında çok tecrübeli bir meslektaşımızdı.

Karşısına oturttu, çaylarımızı söyledi. Hem içiyoruz, hem de sohbet ediyoruz. Bir ara bana dikkatle bakarak:

– Bak Feyzi Bey: İşletmeciliğe yeni başlıyorsun, mesleğimiz iyi niyetli olmayanlar için istismara müsait bir meslek. Sana bu konuda çok şey söyleyebilirim ama söylemeyeceğim. Sana söyleyeceğim sadece şudur: “Zaaflarını belirtme. Evet, zaaflarını belirtme!...” İlk anda tek kelimelik nasihatın anlamını kavrayamıştım... Meğer tek kelimeyle ne çok şeyler anlatmış, Erol Bey bana. Bunu göreve başladıktan sonra daha iyi anlamıştım... İnsanların en zayıf noktalarının zaafları olduğunu, yaşayarak ve yaşananları duyarak, görerek öğrenmiş ve anlamıştım. Bizim insanımızın en belirgin vasıflarından biri de; insanların zaaflarını çabuk kavraması ve bu zaaflardan faydalanmaya kalkmasıdır. Meslek hayatımda öyle olaylarla karşılaştım, öyle olaylara şahit oldum ki!...

Eğer sağcıysanız sizinle işi olanların sağcı olduklarını, solcuysanız solcu olduklarını; yemeye, içmeye düşkünseniz farkına bile varamadan zaaflarınızın istismar edildiğini görürsünüz. Hangi partili iseniz

o partilidirler. İçkici iseniz onlarla meyhanelerde, aptesli namazlı iseniz camilerde karşılaşsınız. Hırslı iseniz; yeteneğiniz olmasa bile, hak etmeseniz bile sizi mesleğinizin zirvelerine taşırlar. Sizden daha fazla istifade etmek için. Gelişmeler sizi öyle bir mest eder ki, zirvenin ucunun sivri olduğunu anladığınız zaman iş işten geçmiş olur. Yerinizi, konumunuzu muhafaza etmek için verdikçe verirsiniz. Kişiliğinizden, onurunuzdan ve de yetim hakkından verirsiniz. Bu sizden daha müsait birini bulana kadar devam eder. Gün gelir çevrenizdekilerin hepsi kaybolur, hiç birini göremezsiniz. Her şey bitmiştir artık. Zaaflarınızla baş başasınız. Yeni velinimetler beklersiniz ama kismet?!

Zaaflarının kurbanı olup mağdur olan; ailesini, çoluğunu çocuğunu da mağdur eden çok arkadaşımız olmuştur. Kimi mesleğinden olmuş, kimileri de hapisanelerde bedel ödemiştir. Kimileri de zirvenin sivrisinin tadını tatmamıştır ama yüzünün akıyla, şerefiyle namusu ile görevlerini tamamlamışlardır.

Bilmem ne demek istediğimi anlatabildim mi? Tabii ki anlayanlara ve anlamak isteyenlere.